

4.1.9. Anvendelse af Leader-metoden

a) Lokale aktionsgrupper

Art. 62 i landdistriktsforordningen vedrører krav til lokale aktionsgrupper, og art. 63 vedrører støttemuligheder i relation hertil.

b) Gennemførelse af lokale strategier

I henhold til landdistriktsforordningen skal initiativer, der gennemføres i henhold til en lokal strategi, svare til de foranstaltninger, der i landdistriktsforordningen er fastlagt for de øvrige akser.

c) Samarbejde

I medfør af lovforslaget kan der ydes støtte til samarbejde mellem områder eller til tværnationale projekter.

4.2 Administration af loven

Bestemmelserne i lovforslaget svarer i vidt omfang til bestemmelserne i den gældende landdistriktsstøtte-lov, herunder bestemmelserne om delegation til private.

Det er et overordnet princip for landdistriktsprogrammet 2007-2013, at der sikres en høj grad af lokal indflydelse på de dele af programmet, der har særlig lokal eller regional betydning. Det betyder, at forordningens akse 3 om livskvaliteten i landdistrikterne og diversificering af økonomien overvejende søges gennemført ved hjælp af Leader-metoden. Leader-metoden vil også i et vist omfang blive inddraget ved aktiviteter, som hører til de andre akser. Leader-metodens væsentlige karakteristika er, at lokale aktionsgrupper udarbejder en lokal udviklingsstrategi for området. De disponerer over et budget under landdistriktsprogrammet og kan inden for rammerne af dette budget prioritere og indstille projekter, der bidrager til gennemførelse af udviklingsstrategien. Fødevarerministeriet træffer endelig beslutning om tilskud.

For de dele af programmet, der ikke har særlig lokal eller regional betydning, bevares den eksisterende programadministration, som indebærer central behandling af ansøgninger under programmet og tilsagnsgivning hertil.

For programmet samlet set bliver der derfor tale om to procedurer:

1. En procedure med lokal indstilling, hvor der centralt hovedsagelig er tale om legalitetskontrol. Ved lokal indstilling menes Leader-metoden - og dermed indstilling fra den lokale aktionsgruppe.
2. En procedure, hvor støtteudmåling og tilsagnsgivning er baseret på centralt forankrede retningslinjer.

Ad 1.

Fødevarerministeren skal efter forslaget fastsætte de overordnede rammer for aktionsgruppernes sammensætning blandt andet med henblik på at sikre god koordinering med kommuner og regioner. Den eller de relevante kommunalbestyrelser og det regionale vækstforum vil i alle tilfælde få mulighed for at lade sig repræsentere i aktionsgruppens bestyrelse.

I henhold til forordningen skal de lokale aktionsgrupper udarbejde en lokal udviklingsstrategi. De lokale aktionsgruppers arbejde skal fremme borgerinddragelse og nærdemokrati. Civilsamfundet i aktionsgruppens område bør således i videst mulig omfang inddrages i forbindelse med udarbejdelse af den lokale udviklingsstrategi og efterfølgende ved dens gennemførelse.

De lokale udviklingsstrategier skal samordnes med regionale og kommunale interesser og strategier. De regionale vækstfora og kommunerne skal over for den lokale aktionsgruppe godkende, at de lokale strategier er i overensstemmelse med de fastlagte regionale og kommunale strategier, inden de lokale strategier sendes til godkendelse i Fødevarerministeriet.

For at understøtte processen med etablering af lokale aktionsgrupper og med at igangsætte og koordinere aktiviteter under programmet kan der ansættes en landdistriktsrådgiver-/koordinator. Som udgangspunkt bør der være en rådgiver for hver lokal aktionsgruppe. Landdistriktsrådgiveren skal i øvrigt fungere som bindeled mellem de lokale aktionsgrupper og Fødevarerministeriet. Landdistriktsrådgiverne ansættes lokalt og kan medfinansieres via landdistriktsprogrammet.

Fødevarerministeren er ansvarlig for administrationen af samtlige foranstaltninger under den foreslåede lov overfor De Europæiske Fællesskaber, uanset om der er sket delegation til private organisationer. Det foreslås derfor i lovforslagets § 13, stk. 4, at fødevarerministeren kan fastsætte vilkårene for, at den bemyndede kan udøve fødevarerministerens beføjelser. Det foreslås endvidere, at fødevarerministeren bevarer sin fulde instruktionsbeføjelse. Fødevarerministeren kan således instruere private organisationer, i det omfang disse udøver fødevarerministerens beføjelser, på linje med institutioner under Fødevarerministeriet.

Det er hensigten, at fødevarerministeren efter drøftelse med justitsministeren i forbindelse med en delegation til en privat organisation vil fastsætte regler om, at forvaltningsloven og offentlighedsloven helt eller delvist skal gælde for den pågældende organisation, hvortil beføjelser delegeres. Dette vil ske med hjemmel i § 1, stk. 3, i forvaltningsloven og § 1,